

ten oplyser, at en ekstern rådgiver har assisteret med opstilling af regnskabet, hvilket dog ikke må være egnet til at vildlede selskabets interessenter, herunder kreditorer.

Spørgsmål 2:

Hvis en person eller virksomhed i dag handler med et selskab i tillid til, at selskabet er velkonsolideret, fordi der er blank påtegning fra revisor, kan der ved tab rejses erstatningskrav mod revisor, hvis revisor har begået fejl i forbindelse med revisionen. Hvordan er retsstillingen efter vedtagelse af lovforslaget?

Svar:

I henhold til EU-direktiverne kan virksomheder fritages for revisionspligt, hvis de ikke overskrider to af følgende størrelser 1) balancesum på 29 mio. kr., 2) nettoomsætning på 58 mio. kr. og 3) et gennemsnitligt antal helårsansatte på 50.

90 pct. af samtlige små virksomheder i EU er allerede fritaget for revisionspligt. Kun Danmark – sammen med Malta og Sverige – kræver fortsat lovpligtig revision for samtlige små virksomheder.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ikke bekendt med, at der i de lande som allerede har gennemført en reduktion af revisionspligten, er sket en stigning i besvigelser af kreditorer og långivere, og dermed i behovet for at gøre erstatningsansvar gældende.

Den foreslåede reduktion af revisionspligten i lovforslaget omfatter kun de helt små virksomheder, dvs. virksomheder som ligger under to af følgende tre størrelsesgrænser 1) balancesum på 1,5 mio. kr., 2) nettoomsætning på 3 mio. kr. og 3) et gennemsnitligt antal helårsansatte på 12. De virksomheder, som omfattes af den foreslåede reduktion af revisionspligten, er således virksomheder med typisk meget ukomplicerede indtjenings- og formueforhold, og som samtidig har begrænsede administrative ressourcer.

Holdingsvirksomheder er ikke omfattet af den foreslåede reduktion af revisionspligten og skal således fortsat revideres uanset størrelse.

Det skal understreges, at virksomhederne fortsat vil være forpligtet til at udarbejde og indsende et retvisende regnskab. Regnskabspligten ændres således ikke med forslaget.

Det er endvidere vigtigt at være opmærksom på, at det – ligesom det er tilfældet efter de gældende regler i dag – som udgangspunkt er selskabets ledelse, der er ansvarlig for, at regnskabet er retvisende og opfylder lovgivningens krav, ligesom det er selskabets ledelse, der er ansvarlig for, at selskabets midler bruges på en måde, der er i overensstemmelse med lovgivningen. Dette gælder, hvad enten der medvirker en revisor eller ej.

Debatten omkring forslaget til reduktion af revisionspligten synes således at tegne et lidt unuanceret billede af, at revisors medvirken og revisors ansvarsforsikring gør det lettere for en kreditor at få en erstatning.

Det er korrekt, at revisor er underlagt et professionsansvar, og at revisorerne har en lovpligtig ansvarsforsikring. Revisors professionsansvar betyder imidlertid ikke, at en kreditor – som kan være en person eller en virksomhed som har handlet med selskabet – under alle omstændigheder får en erstatning.

Hvis revisors ansvarsforsikring skal komme til udbetaling, forudsætter dette, at revisor selvstændigt har handlet ansvarspådragende. Kreditoren skal bevise, at det er tilfældet, samtidig med at kreditor skal godtgøre, at have lidt et økonomisk tab, og at der er årsagssammenhæng mellem revisors ansvarspådragende handling og kreditors økonomiske tab. Det vil endvidere skulle afklares, hvorvidt det er revisor eller ledelsen, der er erstatningsansvarlige.

Det vil typisk kræve en retssag, før det kan fastslås, om kreditor eventuelt har ret til erstatning fra revisor. En eventuel erstatning kommer således ikke automatisk til udbetaling, blot fordi revisor har medvirket, og fordi revisor har en lovpligtig ansvarsforsikring.

Erfaringerne viser således også, at i de relativt begrænsede antal tilfælde, hvor revisors ansvarsforsikring har skullet dække et økonomisk tab, har der været tale om tilfælde, hvor revisor har ydet rådgivning, og ikke i de tilfælde, hvor revisors arbejde har bestået i erklæringsvirksomhed, herunder påtegning på et revideret regnskab.

Et revideret regnskab med blank påtegning, er derfor ikke i dag nogen garanti for, at der ydes erstatning i tilfælde af, at en person eller virksomhed handler med et selskab i tillid til, at selskabet er velkonsolideret.